

Tegnap is holnap is szeress

...-hoz és ...-tól mintha gyökerestől
levelestől-ágastól két pár kerék tengelyére
ledöntve citrusfa gyökeremnél fogva
ágamnál valaki húz és tol oda-vissza
s én merevgörcsben a semmi
egy-ujjon billegtetett lejtőjén
ide-odázó gurigán csak ...-hoz és ...-tól
és amikor az egy-ujj körme élén
már elfér a világ valamennyi
szagolhatója láthatója megfoghatója
de már a messzeség gombostűfején
mert elsodródott alólam gurigástól ujjastól
én dugattyúvá lényegülve
a forgószéllé fölkapart hiány közepén
már nem találkozhatom sose veled
csak ...-hoz és ...-tól csak hajtom
a küllőtlen abroncstalan tengelytelen kereket

*

Jó napot, született bébidollom!
légy nekem átlátszó, mint a szél,
te csupa pimaszság csupa csont,
telefonból virágzó pipacsom,
essen veled hanyatt egy részeges hintaszék,

— s grádicsról pottyant álmos pulyka —,
gurulj toll-labdám, akarom,
döcörögj fel csak a combomon,
míg utadat végiggondolom
s tarkómat tíz körömmel cefetül vakarom,

pattanj az ölembe, jobb lesz neked is,
ha rám csak két gömbbel fenekedsz,
könnyeden, született bébidollom,
míg kifogy a tinta, elnyaklik a tollam,
s míg végül mindkettőnket a fekete fene megesz.

*

Minek lélegzenem, ha szeretlek,
minek ébredzenem aludnom innom ennem,
éhesnek lennem szomjaznom is minek,

beszélnem rólad hallgatnom, ha szeretlek
s mondanod: „szeretlek” — ha szeretlek,
s kérdezniem: „szeretsz-e” — ha szeretlek,
— mert szeretlek — minek?

*

álmatlan kutyában bujkáló hold-láng
a vonítás jajongó huzatában ha kiszökik
szerelmem
majdandan oly könnyűek leszünk
mint függő akácvirágfürt éjjel
magasan
egy halom szétrágott csont fölött

*

Ma úgy szeress,
hogy tegnap is holnap is ma szeress,
hogy még ma megbocsásd: tegnap is holnap is
magam magammal gyötretve téged is
gyötörlek s gyötör gyötörtetésed gyötördésed is.

